

A) Mishna

- 1) What is very strange about the grammatical form that the mishna employs at the outset?
- 2) What glaring grammatical inconsistency do we find in this mishna?
- 3) What two laws of this mishna appear to repeat what was already stated in the previous mishna?
- 4) What might be an example of a case of נזקו במקצת הכשרתי?
- 5) Where in the verses we have seen in the Torah is the case of נזקו במקצת הכשרתי mentioned almost explicitly?
- 6) How might a literal interpretation of נזקו כל כהכשר create a situation in which the ניזק receives more than his loss?
- 7) How might we solve the above mentioned anomaly?
- 8) Where in the verses we have seen in the Torah is the above mentioned solution mentioned almost explicit?
- 9) In the three cases in which the mishna uses the word נכסים, what ambiguity seems to exist as to which נכסים are referred to?
- 10) What answer to the previous question would a very literal reading of the mishna bring us to?
- 11) On the basis of the inner logic of the halacha, what is certainly the answer to this ambiguity?
- 12) Can you think of any rationale for the halacha that these laws apply only when one does damage to the property of בני ברית?
- 13) What ambiguity is there concerning how to read the phrase הנזק והמזיק (In thinking about this question it is helpful to know that there are some versions of the mishna in which the words ובכל מקום do not appear)?
- 14) According to at least one of the two ways of reading the mishna discussed in the previous question, would there be a basis to distinguish between קרן and רגל on the one hand, and קרן on the other hand?
- 15) What might be the rationale for the clause חוץ מרשות המיוחדת למזיק?
- 16) Would the above mentioned rationale apply as well to רשות הנזק והמזיק?

B) Sefer Vayikra chapter 5, verses 14 – 16

C) Babylonian Talmud, Tractate Baba Kama, page 48a

תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף מח עמוד א

האשה שנכנסה לטחון חטין אצל בעל הבית שלא ברשות, ואכלתן בהמתו של בעל הבית - פטור, ואם הוזקה - חייבת

D) Babylonian Talmud, Tractate Baba Kama, page 48a

תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף מח עמוד ב

ואמר רבא: נכנס לחצר בעל הבית שלא ברשות, והזיק את בעל הבית או בעל הבית הוזק בו - חייב, הזיקו בעל הבית - פטור. א"ר פפא: לא אמרן אלא דלא הוה ידע ביה, אבל הוה ידע ביה, הזיקו בעל הבית - חייב; מ"ט? משום דאמר ליה: נהי דאית לך רשותא לאפוקי, לאזוקי לית לך רשותא.

E) Babylonian Talmud, Tractate Baba Kama, page 13b, with Rashi ד"ה ורשות הניזק & ד"ה חצר השותפין

תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף יג עמוד ב

ורשות הניזק והמזיק. אמר רב חסדא אמר אבימי: חצר השותפין - חייב בה על השן ועל הרגל, והכי קאמר: חוץ מרשות המיוחדת למזיק דפטור, ורשות הניזק והמזיק - כשהזיק חב המזיק; ור' אלעזר אמר: פטור על השן ועל הרגל, והכי קאמר: חוץ מרשות המיוחדת למזיק, ורשות הניזק והמזיק נמי פטור

רש"י מסכת בבא קמא דף יג עמוד ב

חצר השותפין חייב בה - הכתוב על השן ועל הרגל אם אכלה בהמתו של זה פירותיו של זה או דרסה על כליו חייב דבשדה אחר קרינן ביה ולא הוי כרשות הרבים וכ"ש על הקרן ותולדותיו דהא אפי' ברה"ר נמי חייב ודקתני מתניתין רשות הניזק והמזיק אדלבתריה קאי וה"ק רשות הניזק והמזיק כגון חצר השותפין כשהזיק חב המזיק ובשן וברגל קאמר דבקרן לא אצטרך למימר דהא ברה"ר דיש לשניהם רשות בה נמי חייב אלא בשן ורגל קאמר וקמ"ל דלאו כרה"ר דמיא.
ורשות הניזק והמזיק נמי פטור - בשן וברגל קאמר דבעין ובער בשדה אחר אבל קרן חייב דלא גרע מרה"ר.